

„ÉN METRÓS VAGYOK” – búcsú Bata Istvántól

A budapesti metró régi és jelenlegi munkatársai, a metróvonalak tervezésében, építésében, üzemeltetésében érintett, több évtizeden át vele és vezetése alatt dolgozó sok ezer ember szomorúan értesült Bata István volt metró üzemigazgató, gyorsvasúti igazgató haláláról. 2017. február 7-én, életének 90. évében távozott közülünk.

Mély megrendüléssel és őszinte tisztelettel hajtunk fejet hajdani munkatársunk, főnökünk, szakmai tanácsadónk életműve, emberi nagysága és emléke előtt.

Személye és munkássága a metró kezdeti évtizedeit képviselte és fémjelezte. Meghatározó szerepe volt az összetett és speciális vasútüzemeltetési rendszer létrehozásában, a próbaüzem lebonyolításában, a munkaerőigény, a munkával kapcsolatos követelmények meghatározásában. Mentalitásának, szakmai és emberi igényességének is köszönhető, hogy azok a metrósök, akik ismerték és dolgozhattak vele, vagy fiatalabb nemzedékként az általa lerakott alapokon, az ő és többi vezető munkatársa elvei mentén dolgoznak, büszkén vállalják a vele készült utolsó riportban kimondott egyszerű, ám nekünk sokatmondó tény: „Én metrós vagyok”.

Ahogy a 2000 januárjában megjelent, a munkatársak aktív közreműködésével készült „A budapesti metróközlekedés három évtizede” című könyve bevezetőjében írta:

„Magamról annyit, hogy 1964 márciusában az iparból kerültem, az akkor még épülő metróhoz. Részt vettem a létesítésben, az üzemszervezésben, az üzembe helyezésekben és az üzemeltetésben. Végig jártam a beosztási lépcsőfokokat az előadótól az üzemigazgató beosztásig. 1973-1985 között tagja voltam a Budapesti Közlekedési Vállalat vezető állományának. Közel hatvan éve rendszeres utasa vagyok a budapesti tömegközlekedés járműveinek. Ezekből eredően bőséges utazási és vezetési tapasztalatokkal rendelkezem. 1985 végén mentem nyugdíjba, de a metrótól – amelyet kedvelek és becsülök – nem szakadtam el. A leírtakból érzékelhető, hogy a budapesti metró működésének három évtizedét olyan személy mutatja be, aki nem külső szemlélője, hanem részvevője, sokszor irányítója volt az eseményeknek és érzelmileg is kötődik a metróhoz.”

A Budapesti Közlekedési Vállalatnál töltött évtizedek után az üzemeltetésben szerzett tapasztalatait a további vonalszakaszok és az új vonal tervezésében résztvevő szakmai tanácsadóként adta tovább.

Vezetőként előadásaival, cikkeivel és munkatársai bevonásával, a különböző rendezvények szervezésével és lebonyolításával vett részt a Közlekedéstudományi Egyesület munkájában. Az Egyesületnek szenioraként, a Mérnöki Kamara örökös tagjaként is, haláláig aktív és érdeklődő tagja volt.

Bata úr nemcsak a metró üzemet szerette, hanem ismerte, tisztelte és megbecsülte közelebbi és távolabbi munkatársait is. A kezdetek hősei, az

idősebb kollégák legtöbbje sajnos már itt hagyott minket. De vannak még közöttünk sokan, akik a '60-as és '70-es években nagyon fiatalon kerültek a metróhoz, így személyesen is ismerték Bata Istvánt. Sok értéket kaptunk tőle, általa. Neki is köszönhető, hogy több százan évtizedeket töltöttek a „metrós csapatban”.

Becsülettel és odaadással végzett munkája példa az utódok előtt. Személyétől most búcsúzunk, de eredményeire építünk, emlékét tisztelettel ápoljuk.

A „metrósok” és a közösségi közlekedésért vele együtt dolgozó munkatársai